

2017/2052(INI)

6.12.2017

OPINIA

Komisji Kultury i Edukacji

w imieniu Komisji Budżetowej

w sprawie następujących WRF: przygotowanie stanowiska Parlamentu
dotyczącego WRF na okres po 2020 r.
(2017/2052(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Helga Trüpel

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Kultury i Edukacji zwraca się do Komisji Budżetowej, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uważa, że zakończenie okresu programowania 2014–2020 oraz zmieniona sytuacja polityczna w Europie i na świecie daje podstawy do ponownego przemyślenia struktury wieloletnich ram finansowych (WRF), aby dostosować je do potrzeb Unii; apeluje zatem do Komisji i państw członkowskich o dokonanie należytej oceny potencjalnych konsekwencji i skutków brexitu, rozpoczęcie gruntownej reformy WRF oraz przewidzenie niezbędnych środków finansowych, aby nie dopuścić do tego, by brexit wywarł jakikolwiek negatywny wpływ na poziom finansowania przeznaczonego na realizowane w całej UE programy współpracy w dziedzinie kultury, edukacji, mediów, młodzieży, sportu i badań lub na osoby pracujące w odnośnych sektorach;
2. wyraża poparcie dla programów w dziedzinie kultury, edukacji, mediów, młodzieży, sportu, badań i społeczeństwa obywatelskiego, które wyraźnie pokazały, że mają europejską wartość dodaną, a także cieszą się stałą popularnością wśród beneficjentów, i wzywa do znacznego zwiększenia środków na zobowiązania i na płatności oraz do długoterminowych skoordynowanych inwestycji w celu zagwarantowania udanej realizacji celów tych programów w trakcie trwania WRF po 2020 r.;
3. uważa, że struktura przyszłych WRF powinna spełniać co najmniej następujące kryteria:
  - (i) prostota – reforma działów umożliwiająca obywatelom zrozumienie ich celów; uważa, że programy w dziedzinie edukacji i szkoleń, młodzieży, kultury i sportu powinny być zgromadzone w jednym dziale odpowiednio odzwierciedlającym różne cele poszczególnych programów;
  - (ii) przewidywalność – struktura WRF i powiązanych programów umożliwiająca wystarczające długoterminowe planowanie przez beneficjentów; zachęca Komisję do utrzymania struktury programów, których potencjał nie został jeszcze w pełni wykorzystany, w tym komponentu międzysektorowego programu Kreatywna Europa, a w szczególności systemu poręczeń na rzecz sektora kultury i sektora kreatywnego, oraz wspólnych działań z Europejskim Funduszem na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), które mają kluczowe znaczenie dla wspierania sektora kultury i sektora kreatywnego;
  - (iii) przejrzystość i demokratyczna rozliczalność – czas trwania WRF powinien być dostosowany do europejskiego cyklu wyborczego; zauważa, że rozbieżność między programowaniem WRF na okres siedmiu lat i programowaniem priorytetów politycznych i strategicznych UE na okres dziesięciu lat może niekorzystnie wpłynąć na spójną ocenę wyników osiągniętych dzięki programom unijnym; proponuje zatem, by WRF po 2020 r. miały okres obowiązywania wynoszący 10 lat oraz by po pierwszych 5 latach dokonany został ich wiążący oraz znaczący przegląd;
  - (iv) zdolność adaptacji, ponieważ doświadczenia związane z WRF na lata 2014–2020 wskazują na brak zdolności do reagowania na pojawiające się wyzwania bez oddziaływania na istniejące programy; uważa, że w kolejnych WRF potrzebna jest większa elastyczność i szersze marginesy oraz ustanowienie zasady „nowe

- pieniądze na nowe inicjatywy”, aby uniknąć finansowania nowych inicjatyw z budżetu UE kosztem istniejących programów i polityk unijnych; podkreśla w tym kontekście, że w przypadku programów kulturalnych i edukacyjnych zasadnicze znaczenie ma przewidywalność w dłuższej perspektywie; zachęca w związku z tym Komisję i Radę do rozważenia podniesienia pułapów środków na zobowiązania i na płatności w przyszłych WRF; stoi na stanowisku, że elastyczność powinna pozwalać na maksymalne wykorzystanie pułapów zobowiązań i płatności WRF;
- (v) odpowiedzialność – kwestią priorytetową jest podjęcie działań, aby przeciwdziałać wystąpieniu kolejnego kryzysu w zakresie płatności w okresie obowiązywania bieżących WRF; jest przekonany, że należy podjąć wszelkie starania, aby uniknąć nagromadzenia zaległych płatności w rachunkach, co zaobserwowano pod koniec poprzednich (2007–2013) i na początku obecnych (2014–2020) WRF; oczekuje zatem, że podwyższeniu poziomu środków na zobowiązania będzie towarzyszyć odpowiadające temu zwiększenie środków na terminowe płatności; wyraża ubolewanie w związku z faktem, że konsekwencje zaległości w zakresie płatności są poważne i szczególnie dotkliwe dla zwłaszcza małych organizacji w sektorach edukacji, kultury i kreatywnym, dotyczą tym samym bezpośrednio beneficjentów unijnego budżetu, np. studentów, uniwersytety, MŚP i badaczy;
4. uważa, że odpowiednie i długoterminowe inwestycje w edukację i kulturę mają zasadnicze znaczenie dla umożliwienia obywatelom UE skutecznego i aktywnego uczestnictwa w życiu politycznym i demokratycznym UE;
5. w kontekście kompleksowej reformy systemu zdecydowanie popiera potrzebę zmniejszenia wkładu zasobów własnych opartych na DNB w zasoby własne budżetu UE, aby zapewnić poszanowanie litery i ducha art. 311 TFUE;
6. z dużym zaniepokojeniem odnotowuje nasilenie nierówności społecznych i gospodarczych, ksenofobii, rasizmu, nacjonalizmu, brutalnego ekstremizmu i terroryzmu w Europie; w związku z tym wzywa do wspierania skutecznych środków zapobiegawczych przez zwiększone finansowanie odpowiednich programów UE, w tym takich, które poza innymi inicjatywami wspierają strategię edukacyjne wzmacniające obywatelstwo europejskie, spójność społeczną, tolerancję i prawa człowieka oraz promują otwarte i włączające społeczeństwa europejskie jako fundament naszego modelu demokracji, zgodnie z deklaracją paryską z dnia 17 marca 2015 r.;
7. uznaje krótko- i długoterminowe wyzwania, jakie wynikają dla osób nowo przybyłych i społeczeństw przyjmujących z integracji zróżnicowanych kulturowo uchodźców i migrantów w społeczeństwie europejskim; w tym kontekście podkreśla znaczenie programów kulturalnych, edukacyjnych i sportowych oraz wzywa do długofalowych i skoordynowanych inwestycji, a także do odpowiedniego zwiększenia finansowania z wykorzystaniem obecnej i przyszłych generacji programów Erasmus +, Kreatywna Europa i Europa dla Obywateli, aby wspierać państwa członkowskie w ich staraniach zmierzających do osiągnięcia znaczącej integracji, pamiętając o uwzględnieniu tego wsparcia dla programów kulturalnych i edukacyjnych w innych funduszach UE na rzecz integracji, takich jak Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (AMIF);

8. zdaje sobie sprawę z wyzwań w dziedzinie edukacji, kultury, młodzieży i społeczeństwa obywatelskiego, przed którymi stoi Unia, w szczególności jeśli chodzi o dostępność programów UE, zwłaszcza w odniesieniu do osób niepełnosprawnych, i konieczność poszerzenia zakresu programów, aby objąć nimi wszystkich młodych Europejczyków, w tym uczniów i praktykantów, a nie tylko studentów, którzy obecnie stanowią zdecydowaną większość beneficjentów; podkreśla w związku z tym znaczenie programów kulturalnych, edukacyjnych i sportowych oraz wzywa do długoterminowych i skoordynowanych inwestycji w ramach bieżących i przyszłych programów Erasmus+, Kreatywna Europa oraz Europa dla Obywateli, aby wspierać państwa członkowskie w ich wysiłkach;
9. przypomina, że gwarancja dla młodzieży i Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych są kluczowymi narzędziami służącymi rozwiązaniu utrzymującego się problemu wysokiego poziomu bezrobocia wśród młodzieży, i apeluje o ich stałe ulepszanie oraz o znaczące zwiększenie budżetu w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego; podkreśla, że polityki wspierające popyt i inwestycje, reformy strukturalne wspierające wzrost oraz koordynacja polityk społecznych są potrzebne, aby wspierać w zrównoważony sposób pomyślnie wchodzenie młodych ludzi na rynek pracy;
10. podkreśla potrzebę wzmocnienia istniejących programów w dziedzinie edukacji i kultury, aby dalej wspierać szanse pracowników na zatrudnienie, w szczególności w państwach członkowskich z wysoką stopą bezrobocia, oraz wspierania konkurencyjności branż sektora kultury w UE;
11. uważa, że kolejne WRF powinny zapewniać specjalne środki finansowe przeznaczone na kształcenie pozaformalne, działania oparte na wolontariacie w dziedzinie edukacji w zakresie obywatelstwa europejskiego dla młodych ludzi w szkołach podstawowych i średnich, w placówkach kształcenia i szkolenia zawodowego oraz wszelkich innych ośrodkach szkoleniowych, ponieważ tego typu działania odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu, by wiedza na temat UE była przekazywana w różnych szkołach w całej Europie, podnosząc ogólnie jakość edukacji w zakresie obywatelstwa europejskiego oraz pośrednio wspierając tożsamość europejską i aktywne zaangażowanie obywatelskie wśród młodych obywateli;
12. przypomina również o swoim poparciu dla wzmocnienia zewnętrznego wymiaru programów kulturalnych Erasmus+ i Kreatywna Europa jako istotnego elementu aspektu międzyludzkiego strategii UE dotyczącej międzynarodowych stosunków kulturalnych, ze szczególnym uwzględnieniem krajów o niskich i średnich dochodach oraz specjalnych programów mobilności dla młodych artystów oraz osób pracujących zawodowo w sektorze kultury i sektorze kreatywnym; uważa, że należy wzmocnić zewnętrzny wymiar nowego programu: Europejski Korpus Solidarności;
13. apeluje o nieprzerwane inwestycje w obecne i przyszłe ramy ET 2020, programy Erasmus+, Kreatywna Europa i Europa dla Obywateli w celu zapewnienia przestrzeni dla organizacji młodzieżowych, aby mogły nadal docierać do młodych ludzi i zapewniać im cenne kompetencje i umiejętności życiowe poprzez możliwości w zakresie uczenia się przez całe życie, kształcenia zorientowanego na osobę uczącą się i kształcenia pozaformalnego i nieformalnego, w szczególności wolontariatu i pracy z

młodzieżą;

14. stwierdza, że zwiększone inwestycje w Erasmus+ muszą umożliwić większy zasięg programu, aby uwzględnić bardziej ambitne możliwości w zakresie mobilności dla uczestników kształcenia i szkolenia zawodowego, młodych ludzi podatnych na zagrożenia oraz młodych ludzi zmagających się z dyskryminacją i przeszkodami różnego rodzaju, w tym osób niepełnosprawnych, osób identyfikujących się jako osoby LGBTI i osób pochodzących z marginalizowanych społeczności oraz uczniów w kontekście wymian szkolnych;
15. apeluje o zainwestowanie dziesięciokrotnie większych środków w program będący następcą programu Erasmus+ w kolejnym cyklu WRF, aby dotrzeć do znacznie większej liczby młodych ludzi i osób uczących się w Europie oraz osiągnąć pełny potencjał programu, wspierając apel poczyniony przez przewodniczącego Junckera w orędziu o stanie Unii, szereg przywódców europejskich oraz koalicję organizacji społeczeństwa obywatelskiego w kampanii „Erasmus x 10”; zwraca uwagę, że obecny program Erasmus+ stanowi jedynie 1,36 % całego budżetu UE na lata 2014–2020 i do końca jego wdrażania w 2020 r. skorzysta z niego tylko 4 miliony Europejczyków;
16. podkreśla znaczenie terminowego przyjęcia WRF na okres po 2020 r. i powiązanych rozporządzeń dotyczących programów w celu przeciwdziałania problemom we wdrażaniu programów oraz skrócenia do minimum okresu przejściowego między okresem bieżącym a przyszłym;
17. uważa, że z uwagi na wciąż wysoką liczbę obywateli europejskich mających słabe umiejętności lub trudności jeśli chodzi o czytanie i pisanie, z uwzględnieniem analfabetyzmu funkcjonalnego i braku umiejętności korzystania z mediów, oraz z uwagi na fakt, że około 40% pracowników w UE nie posiada odpowiednich umiejętności cyfrowych, a 44 % populacji posiada niskie podstawowe umiejętności cyfrowe lub nie posiada ich w ogóle, w kolejnych WRF konieczne jest przeznaczenie znacznych dodatkowych zasobów – poza istniejącymi programami edukacyjnymi – na wspieranie umiejętności cyfrowych przez zapewnienie lepszych możliwości w zakresie kształcenia, szkoleń zawodowych i uczenia się przez całe życie oraz na wspieranie cyfryzacji edukacji i zasobów kulturalnych w celu poprawy i zwiększenia ich jakości oraz dostępu do nich; podkreśla ponadto, że inicjatywy w zakresie umiejętności cyfrowych muszą obejmować zarówno podstawowe umiejętności życiowe, takie jak umiejętności korzystania z mediów i umiejętności cyfrowe, jak również konkretne umiejętności związane z wykonywaną pracą, takie jak kodowanie; nalega, aby nowe WRF zapewniały możliwość ujęcia w ramy całościowej polityki UE dotyczącej umiejętności cyfrowych;
18. podkreśla znaczenie zajęcia się problemem wykluczenia społecznego osób ze środowisk defaworyzowanych, aby zagwarantować, by takie osoby miały pełny i równy dostęp do kultury i edukacji;
19. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji dotyczącą stworzenia Europejskiego Korpusu Solidarności jako programu służącego wzmocnieniu solidarności wśród młodych Europejczyków i zaleca jego kontynuację w kolejnych WRF ze zwiększonym budżetem oraz jako elementu unijnych ram polityki na rzecz młodzieży;

20. uznaje znaczenie sektora kultury i sektora kreatywnego dla rozwoju społecznego i gospodarczego UE i jej państw członkowskich oraz zaleca opracowanie skoordynowanych ram politycznych ukierunkowanych na konkretne potrzeby dotyczące dalszego rozwoju i promocji tego sektora;
21. podkreśla potrzebę podjęcia koniecznych działań, aby poprawić dostępność i wdrażanie programów przez ograniczenie biurokracji, możliwie przez uproszczenie, zapewnienie elastyczności i synergii między programami, oraz aby zapobiegać opóźnieniom w płatnościach lub zaległościom w postaci nieopłaconych rachunków;
22. uznaje znaczenie ochrony zarówno naturalnego, jak i kulturowego dziedzictwa oraz wykorzystywania jego potencjału jako czynnika napędzającego gospodarkę;
23. apeluje o zwrócenie większej uwagi na jakość szkoleń i przygotowania zawodowego oraz większe uczestnictwo młodych Europejczyków w procesach kształtowania polityki.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU OPINII
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	4.12.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 14 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Andrea Bocskor, Silvia Costa, María Teresa Giménez Barbat, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Sabine Verheyen, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Norbert Erdős, Hermann Winkler
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Sylvie Goddyn

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

14	+
ALDE	María Teresa Giménez Barbat
PPE	Andrea Bocskor, Norbert Erdős, Stefano Maullu, Sabine Verheyen, Bogdan Brunon Wenta, Hermann Winkler, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver
S&D	Silvia Costa, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Luigi Morgano, Julie Ward

1	-
ENF	Sylvie Goddyn

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się